

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Nonu[m] remediū[m] [con] luxuria[m] est fuga ocij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

facile pgnis ne scandalizet te vulnus eius. Nam et beatus Joseph vt impudicaz
domina posset euadere: palliū quo apprehensus erat reliquit et fugit. Et itez ibi
dem de sic. Contra libidinis impetū apprehēde fugā: si vis obtinere victoriam
Nec sit tibi verecundū fugere si castitatis palmā desideras obtinere. Hec Aug
gust. Fuge igitur luxuriā. i. oēs occasiōes luxurie.

Nonū remediū igitur luxuriā est fuga oclij.

Etum: desidia: torpor et quies nimia: occasiones sūt malarū cogitatio

o nū: tentationū: ac omnīū peccator. Vñ Hieronymus ad Eustochiū ait.

Omnīū vicioz mater est ociositas. Et fm Bern. ociositas dicitur sentina
omnīū vicioz. Et itez deuotus Bern. pap. ante finē scđi libri de cōsideratione
ad Eugentiū papā: dicit sic. Fugienda. pinde est ociositas: mater nugaz nouer
ca virtutū. Nota igitur qd diabolus facilliter animā ociosam inclināt ad immūdas
cogitatioēs. deinde ab immūdis cogitationibz labit anīa ad delectationē et a
delectatiōe cadit in cōsensum: et a cōsensu p̄cipitat in operationē: et ab opatiōe
in cōsuetudinē: ex cōsuetudinē p̄o generat habitū q̄ est de difficillī mobilis. Ex
habitu aut generat in anīa quedā diabolica p̄sumptio p̄tra diuinā misericordiā
am. Et eadem p̄sumptio inducit desperatiōē: que sola caret ventā vt inquit
Hieronymus. Quāuis igitur ociositas sit qdā dispositio ad oīa p̄cā: citi tū indu
cit hoīem ad libidinosas cogitatioēs et ad alias turpitudines luxurie p̄t incli
natiōē nature corrupte. Hinc Quis. in. j. l. de remedio amoris sic ait.

Ocia si tollas perire cupidinis arcus

Cōrepre q̄ tacet sine luce faces.

Hec ille.

Propterea Ezech. xvj. ca. dr. Hec fuit iniquitas sode me supbia: saturitas
panis: et abūdantia: et ocīū ipsius. Sup q̄ textu diuini Hieronymus in quinto
libro explanatiōnū super Ezechiele p̄beram dicit sic. Supbia: saturitas rez:
omnīū abūdantia: ocīū et delitē peccatū sodomiticū est. Et p̄pter hoc sequit̄ d̄s
obliuio que presentia bona putat esse p̄petua: et nunq̄ sibi necessarijs indigen
tum. Quapropter et lege p̄cipitur: Attēde ne comedēs et bibens et saturatus
edificatis domibz optimis. habēs q̄ oues et boues: argentū et aurum: obliuiscā
ris dñi dei tui. Et in alio loco de israel scriptū est. Manducauit et bibit et sa
turatus est et impinguarus et calcitruuit dilectus. Quod sciens et sapientissi
mus Salomon in puerbijs deprecatur. Tribue mihi necessaria et que sufficiant
ne saturar̄: mēda fiam et dicā. Quis me videbit: Aut pauper et peterem no
men dei. Et parum infra subtingit Hieronymus sic dicens. In desiderijs est o
mnis anīa ociosa: q̄ vitz semper aliquid agendū sit: ne ager pectoris nostri ces
sante manu malarū cogitatioē sentibz occupet. Hec Hieronymus. Etiam
Chrysostomus ad Sagitū monachū arreptitū parum post p̄ncipiū p̄mi libri dicit sic
Sudores homini addect deus et labores. Nihil em̄ minus ocio et quieti natuz
est q̄ natura hominis. Si em̄ his adiecti nec siquidē peccare desistimus: quo
scelez progressa nō esset audacia nostra: si nos affluere delicijs et ocio cōstituis
set deus: Omnia em̄ inq̄t mala ociositas docuit. Arrestantur autē nostre hule
ratiōi et que quotidie fiunt et que maioribz nostris cōrigerūt. Sed inquit po
pulus manducare et bibere et surrexerūt ludere. Hec Chrysostomus. Quā et quan
tos clarissimos p̄ncipes legimus q̄ dū essent in laboribz atq̄ exercitijs cōstituti
fuerunt morigerati/patiētes/iusti/benigni/humiles/mansueti/casti ac pudē
ci. Qui postmodū rorepētes ocio ac quiete nimia versū sunt quasi immūde fues
ad feces luxurie et ad vicia plurima. Nam refert Quintus Curtius de magno
Alexandro q̄ dum in exercitio bellandi fuit: nemo illi modestior: nemo patien
tior: nemo in oibz abstinetijs p̄or: sed in ocio p̄stitit̄ p̄uersa est v̄tra ei⁹ ad oīa
mala. Vñ crudelis effectus est adeo q̄ fere oēs charos amicos et q̄ v̄trā septus
pro ip̄o exposuerāt p̄p̄ijs manibz interemit. Propterea Curtius ait. Et ei alexā

Ocia fa
cile indu
cit mala
cogitatio
nes.

Nota q̄n
ta mala
fac ocluz
et saturi
tas.

Nota pul
cra p̄ba
Chrys.

Note se
quūtur.

De remediis cōtra

Ad q̄nta dicitur lazar^o est animus negotialū rerum z quietis z ocij: impatiētior effect^o est scelera d^o Hor^o excerpē enī voluptates perūgilādī poptrādīq; insana dulcedo. Ludīq; z uenit ale greges pellicū: omīa in extēz lapsa sunt morē. Et quē p̄sca arma nō fregerūt rāder p̄ vicia v̄cerūt. Hec Curtius. Sed ad q̄ntam feritātē ac crudelitātē cōuersus p̄ter ocū fuerit Alexander post tam mirabiles ac ingētes victorias suas pulcre ostēdit Paulus orosius in. iij. libro chronice sue: vbi inter cetera dicit sic. Sed nec minor el^o in suos crudelitas q̄ in hostērabies fuit. Docēt hoc amynras cōsobrius occisus nouerca fratresq; eius necati: parmento z philtoras trucidati. At talus eurylochus: pausantias multiq; macedonie p̄ncipes extincti. Litus quo q̄ annis grauis: amicticia verus: nefarie interfect^o. Qui cū in cōiūto fiducia regie amicticle aduersus regē opa sua Philippo p̄ponentē memoriā patris tue ref ab offenso frustra rege venabulo trāssossus cōmune cōiūto moriēs cruent^o tauri. Sed alexāder humani sanguinis insaturabilis siue hostiū siue etiā sociorū recētē tū semp̄ sitiebat cruore. Itaq; p̄naci impetu in bella p̄currēs chorasmos z dacos indomitā gentē in deditionē accepit. Calisthine p̄m sibi q; apud Aristorelē cōdiscipulū cū plurib; alijs p̄ncipib; q; eū deposito salutandi more vt deū nō adoraret occidit. Hec Orosi^o. Etā Gaius caligula impator q; post Tyberiu annis nō plene q̄truo^o regnauit. Hic quiete nimia ac ocio torpēs ruit ad omīa scelera z flagitia. Nā Paul^o orosi^o in. vij. li. chronice sue dicit de eo: q; fuit hō ante se oim flagitiosissim^o. Hic vt breuiter magnitudinē crudelitatis ei^o exprimā: exclamasse fert. Trinā plus roman^o vnā ceruicē h̄er. Sepe etiā de cōditōe tēporū suoz cōquest^o est: q; nullis calamitatib; publicis insignitēnt. Quāte v̄o turpitudinis ac libidinis fuerit Gaius: ostēdit ibidē Paul^o orosi^o ita subūgēs. Gai^o v̄o caligula libidinib; suis etiā illud sceleris adiecit vt sorores suas p̄mū stupro pollueret: deinde exilio dānaret. Qui post omēs simul exules iussit occidi. Hec Orosius. De Nerone q; cesare scribit Seneca: q; naturalr ab infantia erat elemētissim^o: z ita gratiosus q; nemo vn q; p̄lo romano gratior fuerit. adeo q; in obliuionē venerūt ceteri p̄ncipes p̄p̄ fauoris magnitudinē. hic ab Augusto q̄nto: p̄nciparū adeptus est: mansitq; in eo annis nō plene q̄truo^odecim. Dū igit fuit ad imperiū sublimat^o: ocio/ de fiducia/ ac p̄nciosa securitate torpēs: v̄pore q; habebat facultatē p̄petrandi oīa p̄cā z scelera. Tū rōne p̄ncipar^o. Tū p̄pter abundantia diuitiaz ac rexp̄pera rū. tō pessim^o ac sceleratissim^o factus est. Nā de eo scribit Paulus orosi^o in. vij. li. chronice sue: q; Gaij caligule auunculi sui erga omīa vicia ac scelera sectator fuerit: imo trāsgressor. petulantia/ libidinē/ luxuria/ auaricia/ crudelitātē: nulq; lo n̄ scelere exercuit. Et subiūgit paul^o orosi^o sic dicens. Libidinib; sic porro tā r̄is exagitat^o est vt ne a matre q̄dē v̄l sorore v̄l ylla cōsanguinat^o reuerētia absti nūssereferat. V̄l in vxore duxerit: ipse a viro vt vxor acceptus sit. Et pax in fra ira adiūgit. Crudelitatis autē rabie ita effrenat^o est vt plurimā senat^o partē interfecerit: requestrē ordinē pene destituerit. Sz nec a parricidijs quidē absti nūit. matrē fratrē/ sororē/ vxorē: ceterosq; cognatos z p̄p̄quos sine hesitatioe p̄stravit. Auxit h̄ac molē factioz ei^o temeritas impicratis in deū. Nā prim^o rome ch̄i anos supplicijs z mortib; affecti: ac p̄ omēs puñcias pari p̄secutioe excruciat^o impauit: ipm q; nomē extirpare conat^o beatissimos ch̄i aplos Pet trū cruce: Paulū gladio occidit. Hec orosius. Hic quoq; Nero occidit Se necā cordubensem. V̄l Boeti^o in. iij. li. de cōsolatioe. p̄sa. v. dicit sic. Nero Se necā familiarē p̄ceptorē q; suū ad eligēde mortē coegit arbitriū. Itē Boeti^o in. ij. li. de cōsolatioe: metro. vj. describit q̄truo^o crudelitates eiusdem Nero nis. Prima crudelitas fuit: q; v̄bem romanā incēdit per sex dies z septem noctes: vt inq̄t Paul^o orosi^o vbi s. Hoc autē egit vt exēplo tāte cōbustionis: imā ginari posset quale erat illō spectaculū q̄ olim Troia capta cōbusta fuit. Se

cunda crudelitas fuit q magnā partem senatus sine vlla causa interfect. Ter-
tia q fratrem suum Caligulam dicitū occidit: vt solus tutus regnaret. Quarta
q matrem suā occidit iussit: vt videret in quo loco in ventre eius iacuit. Verba
Boecij sunt hec

Houimus quātas dederit rufnas
Urbe flammata: patribusq; celsis
Fratre q quondā: ferus interempto
Patris effuso maduit cruore.
Corpus z vifū gelidū pererrans
Ora nō tinxit lacrymis: sed esse
Lenfor extincti: potuit decoris.

Hec Boetius

Ceterū vt diuina scripturay exēpla reuoluam⁹. Sanson fortissim⁹ q a tot
hostib; z periculis vigilas euasit: ocio dormitōis abrafo capite oēm fortitu-
dinē pdidit: vt pr; Judicū. xvj. ca. David parit q gigātes debellauit: viros
z leones occidit. z q tā ingētes obtinuit victorias: dū ab exercitō bellādī va-
cat adulteritū cōmisit. deinde ruit in homicidiū: z alta grauissima perpetravit
crimia: vt h; .ij. Regū. xj. ca. Similit^r Bedeon Saul Salomon Ezechias
Josaphat z reges ac pncipes multi in ocio pspertatis corruerūt. Et breuit^r fi-
lij israel q toto tpe pncipatus Josue: qn habuerūt plia grauissima: nō legūtur
a dño recessisse: sed post mortē Josue: abūdantiā z qere habēres multipliciter
rauerūt a disciplina legis vinculaq; ruperūt: vt pr; in libro Judicū. j. ij. z. iij.
ca. Idē pr; de romanis q pntine dū essent in exercitō bellādī creuerūt: s; post
q Carthaginē emulā suā diruerūt: iurgta ac bella plima inf eos orta sūt. No-
ta q fm Paulū orosū in fine qrti libri chronice sue. z Augustinū in. j. li. de ci-
uit. dei. ca. xxx. q postq romani de carthaginēib; obrinuerūt victoriā: facta fu-
it qstio inf eos. An Carthago emula a fundamētis esset diruenda. Et sicut dr
Paul⁹ orosius qdā romanoz ppter ppetuā rome securitatē delendā esse decre-
uerūt. Videt aut pncipalis huius opintonis destruēde carthagis fuisse Lato
censorinus: q z Lato supior noiat. At Scipio nascica vt inqt Aug. surrexit ex
subtil⁹ pssideras resistebat Latoni: vt nō destrueret dicēs: q ciuitas romana
ab instio armis vacauit: z hucusq; romanū bella gesserūt. In qb; qdē romana
dñatio creuit. Si vo carthago psterneāda putat p pace seqnda: video ciues ad
arma creatos ocio vacaturos. Hinc luxuria: hinc auaricie: hic seditōes ciuū z
varia bella vctura cogitō. Nō em poterūt romana arma in alios suū exercere
furore: q in seipā impetū sunt factura. Talia suadebat Scipio in senatu Ro-
mano. S; qdqd de ista pterate securū fuerit: clare pstat q pssiliū Scipiois de
carthagine subuertēda nō habuit effectū: s; pualuit pssiliū Latōis: z iō secuta
sūt oia mala i vrbē q Scipio metuebat futura. Propsea Aug. i. ij. li. d. ct. de
ca. xliij. dr: q destructa carthage graccoz tumult⁹ z seditōes agitant apd ro-
manos. z hec qdē iurgta graccoz fuerūt instiū ciuillū maloz. Uolebat ei grac-
cus agros pto diuidere qd nobiles puerse possidebāt. S; vt inqt Aug. ibidē
euellere tā vetustā instatē nō solū periculossimū: s; vt ipa res docuit pntio-
ssimū fuit. In hac seditōne ples graccoz z alioz nobiliū occitū sunt. Post
hec pestifera bella ciuilla orta sunt inf Dariū z Luctū syllā. Dari⁹ plebe: syl-
la senatū z nobilitatē defendebat. Deide p dñationē Lucij syllē isurrexit La-
tina: q quātoz maloz causa fuerit in romana republica: vide Salustū in ca z Luctuz
thelinario. Hic Latilina subdolis z cuiuslibet rei dissimulatoz fuit. Cōseqn
ter orta sunt bella grauissima inf Iulū cesarē z Pompeiū qz Iul⁹ cesar fuit
focer: Pōpei⁹ vo gener. De h bello scribit Paulus orosius in. vj. li. z Aug. in de Iulio
ij. lib. de ciuita. dei. c. xliij. z. xxx. Et sic clare pstat p oēs historicos. postq diru z pōpeto-
pta fuit Carthago fere vsq; ad natiuitatē chrī nunq; cessarūt intestina bella:

De sanso
ne.
De Dō
Deroma
nis.

Nota oia
q sequūt.

Graccoz
tumult⁹
incipiūt.

Bellūort
tur inter
Darius
z Luctuz
syllam.

De remedijs cōtra luxuriā

q̄b romanū imperiū vsq; ad p̄sūptionē deductū est. *U*sq; igit̄ ex dicit̄ q̄l̄t̄ oct̄s
ofitas est oim̄ pctōy cā. *H*inc *G*ale. maxim⁹ in. vii. li. c. ij. d̄r sic. *A*pp̄liū clau
diū crebro solitū dicere accepim⁹. *N*egotiū p̄lo romano meli⁹ q̄ociū cōmitti
nō q̄ ignoraret q̄locū d̄s trāquillitatē stat⁹ esset. sed q̄ aiaduueret p̄potētia
imperia agitatioe rez ad p̄ritē capescēdā excitari: nimia q̄ere in desidia resolū
ti. *E*t sane negotiū noie horridā ciuitatē nre mores i suo statu p̄tinuit blande
*A*ppellatiōis q̄es plurimis vicij respersit. *H*ec *G*aleri⁹. *E*t diu⁹ *H*iero. ad
*R*usticiū monachū de vita monastica: epla ic̄p̄t. *N*ihil ch̄riano felici⁹ cui p̄
mittunt̄ regna celoz: d̄r sic. *S*i negociatores secll̄ tāta sustinet̄ vt ad icertas p̄
rurasq; diuicias pueniāt: z seruet̄ cū aie discretie q̄ ml̄tis p̄culis q̄serūt: qd
ch̄ri negotiatori faciendū est: *E*t itez in eadē ast *H*iero. *F*ac aliquid op̄s vt re
sp̄ diabol⁹ inueniat occupatū. *E*rlā *H*ieronym⁹ ad amleū egrotū in epla p̄so
laroia: q̄ inc̄p̄t: *Q*uāq; certissime nouerim: ita inq̄t. *I*mp̄fectū ac languidū
bonū est: in octū sine certamine p̄icta p̄tus. *H*ec de ocio qd̄ est fomentū oim̄
celoz dicta sufficiāt. *S*ūt alia remedia p̄tra luxuriā q̄ causa breuitatē relin
quo. *Q*uicūq; q̄ op̄rat caste ac pudice viuere expedit vt oem̄ occasione fugat:
iuxta illud. *P*riūcipijs obsta. *S*ūt em̄ p̄ncipia minima q̄ntitate z maxima v̄r
tute. *I*ō fuge solacia secularia in q̄b sūt plurime leuitates: q̄ puocāt ad libidi
nē. *I*nt̄ cetera fuge choreas. *N*ā ibi sūt salus: turpes actus: z lasciuū risus:
cachinnī: loci: cātus: irrisiōes: praua colloq̄a: vana plurima. *I*bi q̄z sūt musica
lia istrumēta: q̄ faciūt sonū leuē. *H*ec oia fm̄ *H*iero. puocāt leues aias ad tur
pia z ad lasciuā: iuxta illud *Q*uid⁹. in. j. li. de arte amādī: vbi d̄r sic.

Sūt alie
occasiones
luxuriefu
glande.

Dulcia
ita exci/
tāt leuia.

*S*i vox est cantu: si mollia brachia salta
*E*t quacunq; potes dore place e place
*E*t in. ij. libro de remedio amoris sic ait.
*E*neruant animos cithare cantusq; lyresq;
*E*t vox z numeris brachia mora suis.

*H*ec *Q*uidius.

*A*ppetit⁹
delectabi
liū est in/
satisfabil.

*E*t qz appetit⁹ delectabiliū est insatiabil: tō q̄nto magis q̄s v̄rit̄ coitu tāto ad
illud op⁹ magis inflāmat. *E*t p̄ oppositū q̄nto q̄s magis abstinet tāto ad p̄t̄
nētia z castitatē meli⁹ disponit. *H*inc *H*iero. ait. *L*uxuria vsu crescit z deficit
nec rōnī paret q̄ impetu ducit. *Q*uid⁹ parit̄ in. ij. li. de remedio amoris inq̄t.
*I*ntrat amor mētes vsu dedit̄ vsu. *S*urge q̄ velocit̄ z tolle moras qz pernisi
ciosa res est in fecib; tacere luxurie. *A*udi p̄cor qd̄ *Q*uidius dicat in p̄mo lib.
de remedio amoris.

*O*prime dū noua sunt: subit̄ mala semina mo
*E*t tuus incipēs ire resistat equus
*N*am mora dat vires: teneras mora p̄coquit vias
*E*t validas segetes: q̄s fuit herba facit
*Q*ue prebet laras arbor spaciā tibi ymbrias.
*Q*uo postra est primū rēpore virga fuit.
*T*ūc poterat manib; summa tellure reuelli:
*N*unc immēsūm virib; aucta suis.
*E*t par̄ infra *Q*uidius ita subiūgit.
*P*riūcipijs obsta: sero medicina parat̄
*E*t mala p̄ longas: cōualuere moras
*S*ed p̄sp̄era nec te venturas defer in horas.
*Q*ui nō est hodie: cras minus ap̄cus erit
*V*erba dat ois amās: reperitq; alimēta moranda
*I*tez in p̄mo libro de remedio amoris pulchre hortat̄ amātes ad relinque
dū cenosas voluptates sic dicit̄
*S*epe hibi succos q̄uisinuitus amaros.

De peccō Inuidie Fo. LXVIII.

Egerz orantī mensa negata mībi est
Ut corpus redīmas: ferrūq; patieris z ignes
Arida nec sīriēs ora lauabis aqua
Ut valeas animo quicq; tolerare negabis
At p̄cium pars hec: corpore mal' habet.
Sepe refer tecū scelerate facta puella
Et pone ante oculos oīa damna tuos.

Et itez ibidē

Hec Ouidi'.

Ut autē forti' libidinosos eterne mortis laq̄os dirūpere valeas humilia te
Ipsum corā purissimā ygīne: qz ipa est fons lymptidissim' totū puritatis atq; Nō ad
mūdiciē. Clama ḡ totis reassumptis virib; z dic cum Dauid: Dirupisti dñe dñm testū
vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis. Et itez. Laq̄us cōrrit' est z nos chīz z pu
liberati sumus. Ex dictis liq̄t ad puz q; plura sunt remedia cōtra luxuriā. Si rissimā y
gūt scire cupis quot sunt filie aut q̄t modis pōt q̄s offendere in peccō luxurie: leginem est
ge versus sequētes.

optimuz
remediū

Luxuriā sequit' fur: stuprū: raptor: adulter.
Incestus: sacrū: mollit: sodo. z tra iumēta
Est cecus: est audax: nīmū incōstans z amor
Incautus: p̄ces: p̄rēnt iussa diuina
Atq; simul vētura bona: p̄sentia p̄fert
His q; seruserint p̄perua damna subibūt
Et q; suppeditat' celestia regna trīphant.
De peccato inuidie.

Dura explicauimus de trib; peccatis: superbia: auaritia z luxuria. q; sunt tres vīrūle radices omnīū peccōz: iuxta illud
i. Jo. ij. ca. Omne qd est in mūdo: cōcupiscētia carnis est: z cōcupia
oculoz z supbia: vite. Nunc igit' sup̄est vt breuissime de q̄ttuor alijs
mortalib; p̄tractem' z p̄mo de Inuidia: q; fm Joannē Damascē. z sanctum
Tho. in. ij. q. xxxvj. ar. j. est tristitia de alienis bonis. Vel fm Aug. Inuidia
est odiū felicitatis aliene. Vel vt ait Sene. ad Lucil. Inuidia dolor est animi
ex alienis cōmodis. Jō scito q; nulli inuideryt bonitate p̄ditus: vt idē atr. Ut
inuidus dicit' q̄si nō vidēs libēter bonū alteri'. Vel fm Jldo. in. x. li. etymol.
Inuidus dicit' est ab inuidēdo felicitati alteri'. Sūt em inuidi semp tristes
ac merore cōfecti. Hinc Hierony. scribēs ad demetriā virgīnē epla incipit. Si
summo ingento pari q; frētus sciētia: dicit sic. Quid inuide oro te delectatio
nis p̄kat inuidia: quē secretis quibusdā consciētie yngul' liuor ipse decerpit: z
alienā felicitatē tormētū ei' facit. Et ad ascellā ygīnē epla incipit: Si tibi pu
res grās a me referri posse: ita inq̄t. Inuidia p̄mū mordax tui. Sathane cal
liditas sp̄ scā p̄segrīs. Hec hiero. Etia mḡ Alan' in li. de cōplāctu nature dī
sic. Inuidia qd mōstrosi' mōstrū: aut qd dānosū dānū: Que culpabilior cul
pa: q; penaltor pena: Hec est erronee cecitat' abyssus humane mēt' in fern': cō
rētiōis stimū: corruptiōis acule'. Qui sūt inuidie mor' nīsi humane tranq̄l
lirat' hostes: hūane rētiōis satellitē: animi laborātis vigiles hostes: aliene
felicitatis excubie: Hec Alan'. Chryſ. qz sup̄ Barth. sic atr. Inuidia que
semp sibi inimica est. Nā q; inuidet: sibi qdem ignominā facit. Illi autē cui in
uidet gloriā parit. Et idcirco inuidia vt ait Prosper in suum auctozē reciproz
ca est: de bono alterius rabeſcētis animi cruciatus. Propterea Gregorius in
v. libro moralīū ca. xxxiiij. dicit sic. Nā cū deuterū cor liuoris putredo corrupe
rit ipa quoq; exreriora indicant q; grauit'er animum vesania instigar. Coloz
quippe pallore afficit: oculi depmunt: in ens accenditur: z membra frigeſcunt
fit in cogitaciōe rabies: in dentibus stridor. Lung; in latebris cordis crescēs